

Polhograjska gora ali samo Gora oz. Sveti Lovrenc 08. aprila 2026

Koliko imen za eno samo vzpetino. Tokrat smo se z vlakom odpeljali z Železniške postaje Trebnje ob za nas, kar pozni uri - ob 7,30. V Ljubljani, ki je eno samo gradbišče smo presedli na mestni avtobus, ki nas je ob 9,30 pripeljal v Polhov Gradec.

Zgodovinarji menijo, da je kraju dalo ime Gradec staroslovensko gradišče, ki naj bi stalo na Starem gradu ali Kalvariji. Legenda pa govori o utrujenem popotniku, ki so mu tukaj nekoč polhi pojedli sedlo in jermene. Popotnik se je v jezi pridušal, da to ni noben Gradec, temveč Polhov Gradec.

Tu so vsa imena v znamenju polhov: Polhograjska gora, Polhograjska Grmada, Polhograjska graščina. Samo polhov ni nikjer in jih na naši poti nismo videli - razen enega (lesenega), ki je revež s culo zapuščal Polhov Gradec.

Z avtobusne grajske postaje smo se povzpeli do Polhograjske graščine ter se mimo Angleškega stolpa in Čebelarskega doma počasi začeli vzpenjati proti Gori, 824 mnv. Pot, ki je pravi »kolenogriz« nas je vodila mimo obeliska, ki ga je grof Blagaj postavil v čast prihoda saškega kralja Friderika Avgusta II., ki je prišel občudovat Blagajev volčin (redok, strogo zaščiten, nizko rastoč grmiček iz družine volčinovk, ki ima bele dišeče cvetove).

V brošuri piše, da nas markirana pot v eni uri, zmerne hoje pripelje na vrh k cerkvici svetega Lovrenca. Toda premagati smo morali 450 m višinske razlike, pot je bila razmeroma strma in naša srca in pljuča niso več taka kot v mladosti, zato smo za vzpon potrebovali slabi 2 uri. Na vrhu pa nas je razkošen pogled na vse strani nagradil za naš trud. Za dolinami in gorami je sramežljivo kukal zasneženi vrh našega očaka Triglava. Po počitku, malici in obveznem fotografiranju smo se v dolino vrnili po lažji, manj strmi poti. Sprehodili smo se po starem vaškem jedru in se po »Usrani gasi« spustili do Grajske postaje. Do odhoda avtobusa smo imeli še toliko časa, da smo se odžejali in si privoščili kavico. Ob 17,30 smo se vrnili v Trebnje.

Na Polhograjski gori

Foto: Božo Zajc
Besedilo: Milojka Vitez